

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 235.

Tredie Session.

69de Møde.

Løverdagen den 31te Januar.

(Forts.)

Krieger (fortsat): Jeg troer, at Noget af det, vi skulle opnaae ved nærværende Forhandling, er vel ikke en endelig og udtømmende Fastsættelse af alle de Grundsætninger, der her i dette Forhold kunne være at gøre gjældende, og endnu mindre en bestemt Formulering af disse Grundsætninger, men dog en Forberedelse, en Fremadarbeiden til en skarpere og bestemtere Dpfattelse, deels igjennem Praxis, deels, om muligt, gennem Lovgivningen; det Hovedpunkt, der maa arbeide sig ind i Bevidstheden, er en Opklaring af det egentlige Begreb om en Overtredelse af Finantsloven, deels ved Oprettelsen af nye Conti, deels ved Brugen af et større Beløb paa en allerede bestaaende Conto, end der er hjemlet i Finantsloven. I det nærværende, af Finantsministeren omhandlede Tilfælde, er Spørgsmaalet om Brug af Penge til nye Conti, og enten det nu er en mere regelmæssig eller mindre regelmæssig Anvendelse, der har fundet Sted udenfor Finantsloven, saa er det lige nødvendigt, at der søges en Tillægsbevilling. Jeg maa bede den Forskiel fastholdt, som viser sig ved flere af disse Forhold, i mellem Nødvendigheden af at søge en Tillægsbevilling, enten for Pengene udgives, eller efterat de ere udgivne, og Spørgsmaalet om, hvorvidt der strax skal tages et endeligt afgjørende Botum om Tillægsbevillingsforslaget; det er det Særegne her, at der kan finde en Forkastelse Sted af Begjæringen om en Tillægsbevilling, uden at der deri ligger enten en Anerkjendelse af, at der ikke behøves nogen Tillægsbevilling, eller en øieblikkelig Paaastand om et Ansvar; der kan i Forkastelsen ligge alene en

Udskydelse, som der kan være Grund til at vedtage, naar Sagen ikke er moden til endelig Afgjørelse. Der er mange Spørgsmaal, tildeels af temmelig fin Natur, der kunne knytte sig til disse Forhold, som jeg ikke agter det for hensigtsmæssigt her i Detaillen at gaae ind paa. Hovedsagen, troer jeg, er at arbeide paa, at Begrebet klarer sig i den Henseende; det er endnu temmeligt dunkelt og man maa søge med større Strengthed og Skarphed at fastholde, hvad der er det Rigtige, men derimod er det ikke muligt nu at formulere disse Sætninger i bestemte Ord.

Finantsministeren: Jeg kan ikke anerkende, hvad den sidste ærede Taler anførte som Modbevis mod det, jeg før tillod mig at ytre om Dufstelligheden af, at den sidste i Udvalgets Indstilling til § 1 ommeldte Post bliver staaende, i alt Fald med den fornødne Redactionsforandring ved Sagens 3die Behandling. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand har gjort opmærksom paa, at jeg i saa Fald skulde forinden Forhandlingernes Begyndelse have begjeret en Deling af Afstemningen over Forslaget, saa veed jeg ikke, at der har fundet nogen Udtalelse Sted om, at Udvalgets Forslag til § 1 skal afstemmes under Et; i ethvert Tilfælde lægger jeg ikke saa særdeles Vægt derpaa, at jeg for mit Vedkommende vilde begjere en deelt Afstemning, og jeg vil heller ikke stille noget Forslag til Sagens 3die Behandling, men henstille det, jeg har anført, til Udvalgets nærmere Overveelse.

David: Omendkjøndt jeg er bange for, at denne Forhandling har trættet Thinget (Ja!) saa maa jeg dog med den ærede Rigsdagsmands Tilladelse, endnu gjøre enkelte Bemærkninger med Hensyn til, hvad den ærede 4de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Rothe) anførte. Det forekommer mig, at den ærede 4de